

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 71.858 van 16 februari 1998
in de zaak A. 43.950/IX-513.**

In zake : Elisabeth DE RIDDER,
wonende te ZWIJNAARDE,
Vogelheide 26

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Tewerkstelling en Arbeid.

tussenkommende partij :

René NACKAERTS,
wonende te BRUSSEL,
Rode Kruislaan 63.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Elisabeth DE RIDDER op 8 maart 1991 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het koninklijk besluit van 21 december 1990 waarbij René NACKAERTS bevorderd wordt tot adjunct-commissaris-generaal bij het Commissariaat-generaal voor de bevordering van de arbeid;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 7 augustus 1991;

Gelet op de beschikking van 8 augustus 1991 die de tussenkomst van René NACKAERTS toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Audi-teur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de beschikking van 18 maart 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 20 januari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 februari 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. SMETS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. BODSON die, loco Advocaat N. KETSMAN verschijnt voor verzoekster, en van Adjunct-adviseur J. VANERMEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

Overwegende dat René NACKAERTS, die door de bestreden beslissing was benoemd tot adjunct-commissaris-generaal bij het Commissariaat-generaal voor de bevordering van de arbeid, sedert 1 december 1993 in ruste is gesteld; dat verzoekster geen belang meer heeft bij de nietigverklaring van die beslissing, nu de aangevochten benoeming geen benoeming was ten aanzien waarvan de benoemende overheid een gebonden bevoegdheid

uitoefende waaruit de rechtsplicht voortvloeide verzoekster de geambieerde benoeming te verlenen; dat zulk een nietigverklaring de overheid er bijgevolg niet toe zou verplichten verzoekster met terugwerkende kracht tot op de datum waarop de vernietigde beslissing was genomen, te benoemen; dat verzoekster in haar laatste memorie tevergeefs aanvoert dat zulk een plicht wel bestond nu de onmiddellijke geschiktheid om het ambt van adjunct-commissaris-generaal te bekleden een determinerend motief was om de bestreden benoeming te verrichten; dat, daargelaten het gegeven dat zulks niet uit het administratief dossier blijkt, moet worden vastgesteld dat ook in die hypothese de overheid over een discretionaire en niet over een gebonden bevoegdheid zou beschikken; dat immers de vaststelling dat een bepaald kandidaat het meest geschikt is om onmiddellijk het vacante ambt op te nemen, zelf het resultaat is van een afweging, door de benoemende overheid, van de in dat opzicht relevante gegevens en niet voortvloeit uit een vooraf bestaande rechtsregel die de benoemende overheid geen enkele appreciatiebevoegdheid toekent; dat uit wat voorafgaat volgt dat het beroep niet ontvankelijk is en dienvolgens moet worden verworpen;

2. Over de kosten van het beroep.

Overwegende dat het verlies van verzoeksters belang niet aan haarzelf kan worden toegerekend en haar beroep niet kennelijk had dienen te worden afgewezen; dat het in die omstandigheden past de kosten van het beroep ten laste van de verwerende partij te leggen; dat de kosten van de tussenkomst ten laste van de tussenkomende partij moeten worden gelegd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien februari 1900 achtennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van
		de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

G. BAETEMAN.